

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, DECEMBER 10, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Otročnica je trpela polnih 5 dni

Šesti dan je pa porodila in na svet je prišlo revše slabotnih udov, vse neboljeno in zverženo, ki pri vsej negi ne bo moglo ostati pri življenju.

"FAŠIST" GRDINA DO GOLEGA RAZKRINKAN

(Piše Anton Grdina)

Od ponedeljka do sobote zadnjih pet dni je pa porodila in na svet je prišlo revše slabotnih udov, vse neboljeno in zverženo, ki pri vsej negi ne bo moglo ostati pri življenju.

Pozabil sem bil že, s kakšnim dopisom mi pretijo, ker sem ga pisal in poslal na Enakopravnost še leta 1938. Od tistega časa sem napisal že sto in sto dopisov, torej kako naj vem, s katerimi mi žugajo. Torej boste razumeli, da sem bil zelo vesel, da bodo pozabljeni dopis priobčili, da bom vsaj videl, kaj sem takrat pisal. Zato se nisem dal ostrašiti in nisem posredoval glede resolucije, kar tudi ni bila moja zadeva.

Pri najboljši volji mi ne gre v glavo, zakaj Enakopravnost ni priobčila dopisa pred dvema letoma, ko je bil poslan za priobčitev. Dopis sem pisal v podporo španskim nacionalistom in dopis bi bil za tiste čase popolnoma na mestu. To je bilo takrat, ko je ves katoliški svet simpatiziral s katoliškimi španci in bil proti lojalistom, ki so bili naščuvani iz Moskve za civilno vojno in tudi plačani zanjo, kar je zdaj dokazano in smo že takrat vsi vedeli, da je tako. To je bilo v času, ko smo mi simpatizirali s španskimi nacionalisti, a "E" in njeni drugi bratci so nabirali tisočake za ambulance španskim rdečkarjem. Vsak otrok ve, da so komunisti po vsem svetu nabirali prostovoljce za španske lojaliste in kot katoličan nisem bil in ne bom nikdar za kako stvar, katero začnejo ali vodijo komunisti.

V tistih časih je "E" simpatizirala s španskimi rdečkarji, jaz sem bil pa proti poleg milijonov drugih pravih ljudi. S tem sem se pa zameril "E" in tisti dopis zdaj vlačijo na dan, da se me razkrinka kot "fašista." Ali so potem fašisti vsi katoliški škofje in laiki, ki so bili v simpatijah na strani španskih nacionalistov? Kaj je pa potem Enakopravnost, ki je takrat simpatizirala s španskimi rdečkarji prekucni, in ž njimi s Stalinom, ki je danes v zvezi s Hitlerjem in Mussolinijem? Če sem jaz radi tega fašist, potem je urednik "E" hitlerjevec in stalinovec, pa mussolinijev, ker ti isti obdovanci "E" so si zdaj bratci za uničenje Evrope.

Ali sem jaz zato fašist, ker sem obsojal klanje španskih radikalcev, ki so morili škofe, duhovnike, onečastili redovnice, požigali cerkve in razbijali sveče podobne?

Smrtna nezgoda rojakov

Ko so se vračali v nedeljo popoldne domov iz Sandusky, O. naši rojaki: Mary Wretschko, Rose Speh, John Rudman, Frank Avsec, David Wretschko, 4 letni Anthony Avsec in Mike Speh, ki je vozil avto, je osem milj od Sandusky zadel vanje nek drug avto s tako silo, da so se vsi prevrnili. Odpeljani so bili v Providence bolnišnico v Sandusky, kjer so jim nudili prvo pomoč. Dve uri zatem je podlegla poškodbam Rose Speh in pet ur pozneje John Rudman. Mary Wretschko je bila prepeljana večer domov, 14519 Thames Ave. s Svetkovno ambulanco. Ostali, ki so dobili lažje poškodbe, so se vrnili kmalu po nesreči sami domov.

Pokojna Rose Speh je bila stara 22 let. Rojena je bila v Clevelandu in je stanovala na 14519 Thames Ave. Tukaj zapušta žalujočo mater Mary Wretschko, roj. Katernik, tri sestre: Mary poročena Avsec, Stefania poroč. Zivanev, Anna poroč. Ricey in dva brata, Mike Speh in David Wretschko. Bila je članica društva Blejsko jezero št. 27 SDZ.

Pokojni John Rudman je bil star 26 let in je stanoval na 14709 Sylvia Ave. Rojen je bil v Clevelandu ter zapušta žalujočo mater Mary roj. Delac in brata Josepha. Bil je član društva Pioneers št. 663 HBZ.

Skupni pogreb se bo vršil v četrti jutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete in potem na pokopališče Kalvarijo. Naj počivata v miru, preostali težko prizadeti naše sožalje.

Društvo žužemberk

Na seji 4. decembra je društvo izvolilo sledeče uradnike za leto 1941: Frank Jerič predsednik, Andrej Skerl podpredsednik, John Ubic, 1426 E. 55th St., tajnik, Joe Slogar blagajnik; nadzorni odbor: Frank Razing, John Jakšič; zastopnik za Klub društev in konferenco SND John Ubic; zdravnik dr. Oman in dr. Perme. Seje so vsako prvo sredo v mesecu v dvorani št. 3 SND ob 7:30 zvečer. Društvo sprejema člane v starosti od 16 do 45 let in društvo ima tudi mladinski oddelek.

Miklavž je nosil

Pri družini Mr. in Mrs. Anthony Mervar, na 8605 Vineyard Ave. je prinesel Miklavž zalo hčerko-prvorojenko. Vse je zdravo. Mrs. Mervar je hči Terezije Bizjak, ki je zdaj pravič postala stara mama. Čestitamo!

Nemčija je bolj prizadeta kot Anglija

Baltimore, Md. — Po enoletnem bivanju v Evropi, kjer je obiskal razne kraje, ki so v vojni, se je vrnil domov Warren Irvin, poročevalec za NBC radijski sistem. Irvin trdi, da so bombe prizadele angleško industrijo za 20 odstotkov, toda Nemčija pa je prizadeta za 30%. Poročila, ki prihajajo iz Anglije in ki poročajo o škodi, napravljeni po nemških bombah, mnogo pretiravajo, pravi Irvin.

Poročevalci, ki se nahajajo v Nemčiji, dobe poročila samo o škodi, ki so jo povzročili Nemci Angležem, toda nobenega uradnega poročila ni o škodi, ki so jo povzročili Angleži Nemcem. Tekom enega leta je bil Irvin v Londonu in Berlinu, v Copenhagenu, Oslo in na Balkanu, kjer se je o položaju prepričal na licu mesta.

Musso bo šel v Albanijo?

Iz Rima poročajo, da bo šel Mussolini v prihodnjih par dneh v Albanijo. Jako pametno! Pa požuriti se mora, če si hoče še enkrat ogledati Albanijo, predno bo vsa v grških rokah.

Nemška ladja je dala za angleško oklopne plošče

Montevideo, Uruguay. — Angleška pomožna križarka Carnarvon Castle bo dobila druge oklopne plošče, ki so jih vzeli od potopljene nemške ladje Admiral Graf Spee. Križarka se je bila zadnji teden spopadla s neko nemško ladjo in je dobila pri tem 22 lukenj od topovskih krogel. Vendar je lahko dospela do tukajšnjega pristanišča, kjer sme ostati 72 ur, da jo popravi. Nemško bojno ladjo Graf Spee je njena lastna posadka potopila lanskega decembra, da ni padla Angležem v roke. Podjetje, ki poprivlja angleško križarko, je kupil železje potopljene nemške ladje in tako bodo njene jeklene oklopne plošče prišle zdaj na angleško križarko.

Na Danskem so se udarili domačini in naciji

Copenhagen, Danska. — Na tisoče Dancev je oblegalo mesto ječo v mestu Haderslev, kjer se je vršilo sprazevanje radi večerajšnjega spopada med dansko policijo in naciji. Ljudje so navdušeno vzklikali danski policiji in šramotili nacije. V boju je bilo ranjenih šest policistov in večje število nacijske. Narod je prepeval po ulicah danske narodne pesmi in ko se je prikazal pred ječo Fritz Clausen, vodja danskih nacijske, so ga ljudje izžvižgavali. Clausen je bil dospel na lice boja in je hotel posredovati, toda danski policisti niso hoteli govoriti z njim.

To je bil eden največjih izgrediv na Danskem proti Nemcem, odkar so zasedli deželo pred osmimi meseci. Do boja je prišlo, ko je prikorakalo v mesto iz okolice več sto nacijske in jih je hotela ustaviti peščica danskih policistov.

Davek za zunanje

Councilman Zingler iz 20. varde je naročil postavnemu oddelku, naj sestavi predlog, da se naloži kake vrste davek za vse one, ki delajo v Clevelandu, toda stanujejo izven mestnih mej. Tozadevni predlog bo postavljen v mestni zbornici prihodnji ponedeljek.

Angleži sedaj bijejo Lahe v Afriki

Kardinal O'Connell napada vojno propagando

Boston. — Kardinal O'Connell se je izjavil, da bi morala naša dežela delati za trajen mir in se na vsak način izogniti vojni. Kardinal obsoja propagatorje za vojno, tako doma kot v inozemstvu. Kljub vsej propagandi, da se spravi Ameriko v vojno, pa trdno upamo, da je vlada v Washingtonu resno mislila in še misli, kot je obljubila, da bo namreč storila vse v svoji moči, da Zed. države ne bodo šle v vojno, je rekel kardinal.

"Težko mi je umeti, zakaj se dovoli nekaterim hujskačem in agitatorjem propagirati za vojno. Kaj je njih pravi namen? To niso pravi Amerikanci, ker pravi Amerikanci najprej mislijo na svojo lastno deželo. Toda svet ne more imeti trajnega miru brez pravice. To je bila napaka versalskega miru, ker ni bil pravičen. Sila ni podlaga za pravico, ampak je vedno podlaga za imperializem in to je vir vseh preprirov," je rekel kardinal.

Nov grob

Na svojem domu, 1144 E. 63. St. je preminila Frances Smolevtsik, rojena Ponikvar. Doma je bila iz Slemen pri Blokah, odkoder je prišla v Cleveland pred 24 leti. Tukaj zapušta soproga John Levstika, dve hčeri: Sylvia Petro in Josephine, brata Josepha Ponikvarja in dve sestre: Mary Mehle in Margaret Perne, v Braziliji brata Franka, na Češkem brata Johna in doma pa brata Karla. Bila je članica društva sv. Ane, št. 4 SDZ, društva Mir, št. 142 SNPJ in podružnice št. 25 SZZ. Pogreb se bo vršil v četrti jutraj ob devetih v cerkvi sv. Vida in na pokopališče Kalvarijo iz Frank Zakrajškovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Naj v miru počiva, preostali naše sožalje.

Dodatna zahvala

V zahvali za pokojnika Frank Leganom je bilo pomotoma izpuščeno ime Mr. in Mrs. Joseph Strumbel, ki sta darovala venec na krsto pokojnemu. Družina se jima tem potom iskreno zahvaljuje.

Darila in igrače

Zelo veliko zalogo božičnih daril in igrač ima v Grdina Hardware, 6127 St. Clair Ave. Ravno tako dobite tam tudi veliko izbevo električnih daril in najlepše električne dekoracije za božična drevesca in drugo.

Prva poročila zatrujejo, da so Angleži vjeli večeraj 4,000 Italijanov v Afriki, ubili enega generala in vjeli visokega častnika.

Cairo, Egipt, 9. dec. — Angleško poveljstvo v Sredozemlju poroča, da so angleške čete zajele nad 4,000 italijanskih vojakov v bojih na zahodnem koncu puščave. Poročilo nadalje zatrjuje, da je bil v boju ubit italijanski poveljujoči general in njegov namestnik vjet.

Prvo poročilo iz Londona je naznanjalo, da so se angleške čete spoprijele z italijanskimi in da so Angleži vjeli 500 Italijanov. Poznejše poročilo pripoveduje o 4,000 vjetih Italijanih.

Boj se je vršil južno od Sidi Barrani, kjer leži italijanska armada že tri mesece brez akcije. Uspehi Grkov v Albaniji so podžgali angleško vojsko v Afriki, da je šla poiskati Italijane. Vojaški krogi sicer trdijo, da je angleška bojna operacija v Afriki v širšem obsegu, vendar poročila ne pove, če so začeli Angleži s splošno ofenzivo proti Italijanom.

Angleško časopisje je nagnjalo angleško vlado takoj z dnem, ko je Italija vpadla na Grško, da začne s polno akcijo proti Italijanom v Afriki in tako se bi pritisnilo na Italijane na dveh frontah in jih uničilo. In morda je res začela zdaj angleška armada z iniciativo proti četam generala Graziana v Afriki.

Italijanska armada v Libiji je mnogo večja kot angleška. Toda od junija sem je pošiljala Anglija v Afriko redno nove čete. Svet bo kmalu zvedel o velikih bojih v Afriki.

Grki prodirajo k novim bazam

Atene, 9. dec. — Medtem, ko je grška vlada odredila tridnevno narodno praznovanje radi zavzetja Argirokastro, prodirajo grške čete naprej proti Elbasanu in Tepelini. Grki so zdaj gospodarji čez vso južno Albanijo in so vzeli Italijanom 4,000 štirjaških milj ozemlja Albanije, ki meri vsa le 17,000 štirjaških milj.

Na severu, onstran Ohridskega jezera ob jugoslovanski meji, so prodrele grške čete že 50 milj v Albanijo in so skoro že v središču.

dini Albanije.

Iz jugoslovanskega kraja Struga se poroča, da je devet grških in angleških bombnikov v treh poletih bombardiralo pristanišče Durazzo, glavno albansko pristanišče. Bombe so razdejale eno tretjino poslopij v pristanišču in razdejale mnogo skladišč za olje. Isti bombniki so potem poleteli na pristanišče Valono, kjer so bombe padle na italijanske barake in ubite ter ranile mnogo italijanskih vojakov.

Ljuti boji za Argirokastro

Grške čete so zasedle mesto kmalu popoldne. Boji so se bili pričeli takoj zjutraj. Grki so se približali s strojnimi mestu tekom noči in postavili topove na strateške točke. Italijani so se bili zabarikadirali v močni mošaji. To je bil oddelek bersaglierov, ki so imeli povelje zadrževati Grke, da se ostala armada lahko umakne.

Pet dobro pomerjenih strelcev iz grških topov je porušilo streho na mošaji. Italijani so se nato umaknili v središče mesta v governerjevo palačo, po ozkih ulicah so pa nastavili bojne tanke.

Grki so pritisnili v mesto, kjer so se morali boriti ob hiše do hiše. Zatikali so puškina kopita v kolesa tankov, da se niso mogli vrteti. Z balkonov hiš so Grki skakali na tanke in metali skozi odprtine ročne granate. Končno so pregnali Italijane iz mesta, o katerem so Italijani trdili, da ne bo nikdar padlo.

V Atenah so bili ljudje v gledališčih, ko je prišla vest od zavzetju Argirokastro. Ljudje so nato vrelj iz gledališč in začeli pesati veselja po ulicah in drug drugega objemati. Kralj je nato razglasil tridnevni narodni praznik.

Vabilo na letno sejo

Članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ se opominja, da se jutri večer udeležite glavne letne seje, ki se prične ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Volitev odbora in več drugih važnih zadev bo na dnevnem redu. Po seji se boste šle pa skupno posloviti od sestre Frances Smole v Zakrajškov pogrebni zavod, v četrti ob devetih se pa vse udeležite pogrebne maše.

Da ne bo plačal!

Louis Hočevar, star 61 let, stanujoč na 3604 W. 102. St. je raje zaprt, kot bi pa plačal svoji ženi Johani alimonije \$7 na teden. Sodnik mu je rekel, da gre lahko iz ječe takoj, ko bo pripravljen plačati. Lojze pravi, da ostane do smrti raje v ječi, kot bi pa kaj plačal.

Dr. Skur se je preselil

Slovenski zdravnik dr. Anthony Skur je preselil svoj urad na 483 E. 152. St., vogal Daniel Ave., v Collinwoodu. Uradne ure so vsak dan od 1 do 4 popoldne in od 7 do 9 zvečer, razen ob nedeljah in praznikih, ob sredah pa od 1 do 4 popoldne.

Društvo Kranj

Glavna letna seja se vrši jutri ob pol osmih zvečer v SND, soba št. 4, staro poslopje, St. Clair Ave. Prosi se vse člane, da se udeležijo.

V bolnišnico

Frank Recher se je podal v Glenville bolnišnico. Obiski so dovoljeni od 10:30 dopoldne do 8:30 zvečer. Nahaja se v sobi št. 315.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 15, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 289 Tues., Dec. 10, 1940

Judje in vojna

Kako gledajo Judje na sedanjo vojno? Prav za prav velesile zelo malo briga, kar si mislijo Judje o tem evropskem vrvežu, ker morejo Judje v tem prav tako malo odločati kot drugi mali narodi. Premalenkostni ali pa preobširni bi bili računali velikih držav, če bi se morale v sedanjih velikih časih baviti tudi s takimi vprašanji, kakor so na primer zahteve malih narodov, posebno pa še takšnih, ki so raztreseni med drugimi narodi po vsem svetu, ponekod bolj, drugod spet manj porazgubljeni. Vendar pa tudi Judom ne more nihče ubraniti, da ne bi smeli imeti svojega naziranja o sedanji vojni in svojih težnjah, ki naj bi jih jim ta vojna uresničila. Misli so še vedno proste, enako tudi želje, dokler ne zadenejo ob silo, ki je večja, pa ki ima zopet svoje misli in svoje želje.

Da si od sedanjih sovražnosti v Evropi Judje le nekaj obetajo oziroma so si vsaj obetali, dokazuje zelo zgovorno in na dlani članek, ki ga je napisal v glavnem judovskem glasilu Daljnega Vzhoda, v "Judovskem življenju," neki dr. Goldmann. Njegov članek je ponatisnilo tudi glasilu Jugoslovanskega protiameriškega protimarksističnega odbora v Belgradu. Ta članek med drugim govori:

"Judovstvo smatra sedanjo vojno za velik korak naprej po poti, ki vodi do uresničenja njegovih ciljev. Ko je bil leta 1938 sklenjen v Monakovem sporazumu in ko se je že zdela, da je nevarnost vojne minila, je Jude prevzel strah. V oktobru 1938 je bil položaj judovstva, če ga gledamo v celoti, najslabši. Obstojala je nevarnost, da bodo demokratske države sklenile končno veljavno mir z Nemčijo. Če bi se bilo to zgodilo, da bi se Francija in Anglija končno le sporazumeli z narodnim socializmom (nemškim nacizmom), bi bili Judje v Evropi v skrajnem primeru obsojeni, da v prihodnjem rodu izumrejo. Njihovo vprašanje bi ostalo izven splošnih evropskih vprašanj.

Razumljivo je, da so se Judje te zgodnje smrti hoteli z vsemi sredstvi rešiti, kakor se je otepa vsak. Napeli so vse sile, da v Evropi ne bi bilo več ravnovesja. Judom je bila potrebna evropska vojna zaradi rešitve judovskega vprašanja. Da bi mogli uresničiti svoje želje, jim je bila potrebna vojna med narodi, vojna, ki se je sami neposredno ne bi udeleževali. Ko je res izbruhnila, so se tega nemalo razveselili. To so celo slavili kot svojo zmago.

Dr. Goldmann piše o tem naslednje:
"Prvič po mnogih letih stoji evropsko judovstvo ne samo pred strašno sedanjo, pač pa tudi pred upanjem, da bo doživelo krasno bodočnost. Boj, ki smo ga v preteklih letih vodili proti narodnemu socializmu, ni več osamljen boj. Mi se zdaj borimo skupno z državami, kakor je bilo to vedno v najlepših trenutkih naše zgodovine. Če Evropa doseže mir, podoben tistemu, ki je bil sklenjen leta 1918 v Versaju, potem to pomeni, da bo izbruhnila nova vojna čez deset let. Ustvarjena mora biti nova organizacija političnega življenja v Evropi, in najboljše demokratske glave vojskujočih se, kakor tudi nevtralnih držav, se že ukvarjajo z vprašanjem, kako bo tedaj, ko bodo sklepale mir. Poučiti nas morajo izkušnje zadnjih dvajset let. Treba je poiskati odgovor na vprašanje, zakaj je bila takšna rešitev evropskih držav, kakršna je prinesla versajska mirovna pogodba, zavržena že nekaj let po vojni. Nam je potrebno najti obliko za novo, stalno rešitev judovskega vprašanja v raznih krajih Evrope, izdelati nov sistem jamstev in zavarovanja judovskih pravic. Najti moramo za Jude položaj, ki bo temeljil na zamisli nove ureditve Evrope."

Iz vsega tega se pač vidi lahko tudi to, da glede očitka, kdo je kriv sedanje vojne, Judje tudi niso kar tako nedolžni. Saj v gornjem članku dr. Goldmann sam priznava, kako zelo so Judje želeli, da se Francija in Anglija ne bi v Monakovem pobotli in prepričali novo vojno. Gotovo so tudi oni, kakor še marsikdo drugi, računali, da se bosta Francija in Anglija uspešno branili pred Nemci, ki so z Judi začeli v Evropi prvi obračunavati. Navdušenje in veselje nad izbruhom vojne pa se je brez dvoma pri njih podleglo tedaj, ko je bila Francija premagana. Zdaj ves njihov up visi še na Angliji in bogve, če tudi ta ne bo šel po vodi. Če se to zgodi, potem po sedanji vojni ne bo prišla za Jude "krasna bodočnost," kakor o njej govori dr. Goldmann, pač pa črni dnevi, kakršnih še niso doživeli.

Diesov odbor

Diesov preiskovalni odbor, ki preiskuje delovanje raznih tujih elementov, ali pa domačih, ki so sovražni in nevarni naši deželi in kateri odbor financira kongres, je storil, po našem mnenju, v tem času obstoja dosti dobrega. S koncem tega leta poteče oblast tega odbora in kongresnik Martin Dies, ki mu načeljuje, že apelira na ameriški narod, naj vpliva na kongres, da bo odbor delal še naprej. To je na vsak način potrebno!

Federalna policija in Diesov odbor se sicer nekaj krešeta, menda bolj za to, kdo bo dobil več kredita, za razkrivanje tujezemske propagande, ali sabotaze. Federalna policija je mnenja, da taktika Diesovega odbora ni prava, ki gre za tem, da se v javnosti obelodani vse akcije protiameriških elementov in njihov imena. Pač pa naj se, pravi fede-

BESEDA IZ NARODA

Na Hubbard Rd. bomo imeli volitve

Ko sem bil oni dan v našem slavem mestu Madisonu, sem se ustavljal tudi v trgovini ali bolje rečeno v Gustinčičevi mesnici. Se reče, saj ni samo mesnica, imajo tudi grocerijo. Tisti mesar pa, ki seka meso, ni samo mesar, ampak je tudi Gustinčičev zet. Doma pa je pa iz Norwooda, iz Clevelanda. To se pravi, da je poročil hčerko Gustinčičevega ata in mame. No ja, saj je pa tudi hčerka tako prijazna, da je le kaj.

Pred nedavnim sem bral v tujakšnem angleškem listu, da so dobili tudi "bebička," sem pa prav pozabil, da ne vem ali je sinček ali hčerka in tudi ne vem kako mu je ime, ker nisem vprašal. Tisto pa vem, da če bi bila dva, da bi jima ata dal ime "grom in strela." V tistem času, ko sem bil tam, pa je Gustinčičev sinko pripeljal domov precej blaga za odjemalce. To vam je prijazen fant in zdi se mi, da ga Gustinčičevi ne bodo imeli dolgo pod "komando," ker sem opazil, da ameriške punce nekam precej rade mečejo svoje oči za njim.

No, saj to ni nič čudnega, saj se spominjam, da smo bili tudi mi nekoč mladi in vsem kako smo se pa mi obnašali, ko smo bili v tistih letih. V trgovini pa sem videl tudi Mrs. Gustinčič, ki pa je hitela pospravljati in čistiti, saj se tudi vidi kako je vse v redu, ko stopiš v trgovino, takoj veš, da so bile ženske roke zdravne. Kar tam kupimo, tudi s slastjo povzujemo.

Ludvika, se pravi, gospodarja, pa takrat ni bilo v trgovini. Ker sem vprašal tudi po njem, so mi povedali, da je šel v Pennsylvanijo po srnjaka ali pa po srne, kaj se ve. Vprašal sem tudi, kako je kaj z njegovim revmatizmom in če je že ozdravel. Pa so mi povedali, da ga še vselej prime, kadar je treba prijeti za kakšno delo, se vselej kar po policah naslanja. Kadar pa gre k srncem v vas, tedaj ga pa ves revmatizem pusti, al' smo te poruntali, Ludvik!

Kakor sem že rekel, Gustinčičevi imajo tu prav dobro dobo trgovino. Kadar se tam ustavim, vselej je tam tudi več slovenskih žensk, ki se prav po domače pogovorimo, kakor v Clevelandu, kadar pridem k našim prijaznim trgovcem.

Sedaj pa še malo o naših volitvah. Nekateri so bili mnenja, da bi bil Gustinčič precej sposoben za našega župana, ker pa on živi tam blizu jezera in je cesta precej kriva v tistem kraju, zato pa on ne spada v našo vas in to je tudi vzrok, da ne more biti naš župan. Tako se bodo vršile volitve samo v naši vasi. Zglejda, da bo naš stari župan spet ponovno izvoljen, ki bo prav gotovo prevzel to častno službo brez plače, to je, naš prijazni Babičev Tone. Slišal sem, da je te dni postal že drugi stari oče, ker je njih sin Lojze naročil prav zalega fantka tam doli v Clevelandu pri "štacnarju" Lautičarju na 71. cestvi. Tako so mi povedali, da ga je štoriklja kar tam pustila. Moje čestitke in želim

ralna policija, tajno zasleduje te sovražnike našega reda in če kaj proti postavnega store, se jih prime.

Nam se pa zdi, da dela Diesov odbor prav. Če se razkrinka deželi sovražne elemente in njih namene, se bo s tem preprečilo marsikaj, morda celo velike nesreče, strahovite sabotaže itd. Kaj pomaga, če se take kriminalce prime šele potem, ko je škoda že storjena?

Kači je treba izruvati zobe prej, predno useka. Stalino, Hitlerjeve in Mussolinijeve agente je treba napraviti neškodljive prej, predno nam zapalijo streho nad glavo in predno nam poženo tovarne v zrak.

Kdor ima čisto vest, se ne bo bal Diesovega odbora. Proti so samo tisti, ki imajo kake črne naklepe.

posebno zdravja obema, mamic in sinčku.

Pri naših volitvah pa bo treba izvoliti tudi kakšno vplivno osebnost kot odposlanca z Washington, kajti zima bo dolga in nobenih dohodkov, brez katerih pa se tudi shajati ne more, čeprav smo na farmi, kakor pravijo. Tudi naši želodci nečejo biti ob samem pečenem krompirju, treba je prinesiti tudi kaj iz trgovine in kupiti tudi še kaj boljšega za pod zob.

Čital sem, da so posodili ogromnega denarja Japoncem in iz Anglije pa da je na poti poseben odposlanec, ki bo zopet prošil v Ameriki za posojilo, kajti le ameriški državljani dajejo posojila, ker oni prispevajo denar. Tako sem si mislil, da bi bilo dobro, da bi tudi mi poslali kakšnega odposlanca, saj plačujemo davke, da bi kaj za nas izprosil, če oni dobijo, zakaj pa bi mi ne.

Ker smo pa vsi, kar nas je tukaj precej zaposleni in imamo vsak svoj urad, zato sem mislil, da bi ne bilo napačno, če bi izvolili našega prijaznega Al Mavkoto, ki se je te dni "primufal" v našo vas, k našemu sosedu Johnu in seveda z njim je tudi njegova prijazna soproga. On zna pravilno angleško govoriti, zato mislim, da bi ga v Washingtonu prav gotovo poslušali. Saj se vse povsod govori in hvaleži kako pomagajo farmarju, posebno se je veliko slišalo pred volitvami, ko so pravili, kaj vse je dobil farmar.

Mi, če se smemo imenovati farmarji, pa ne vemo nič o tem. To najbrž ni pravo ime za nas. Samo zato se tako kriči, da mestni "purgarji" mislijo, kakšna nebesa imamo na farmah. Volivni glasovi vedno naraščajo in tako bomo imeli v naši vasi pri letošnjih volitvah zopet en glas več. Ta novi glas pa nam bo dala Mrs. Žužek, ki ja postala sedaj državljanka Zedinjenih držav. Prav ponosni smo nanjo in pa na njen glas, ki ga bo dala za nas. Precej časa je premišljevala, če bi stopila v našo družbo ali ne in končno se je pa le odločila in postala prava Amerikanka. Na tem mestu ji čestitca cela naša vas in vsak posameznik.

Od Strnenovih iz Floride sem dobil prav lepo kartico, bi rekel skomine, ker je vse v zelenju in cvetju. Vidite v tem je moje veselje na tem svetu, na drugem pa nebesa, če jih bom videl. Se precej bojim, ker mi je nekoč rekel, da jih bom jaz samo takrat videl, kadar bo konj zazijal. Tam v Floridi, pravijo, da imajo sonce kar v najemu in da jih ogreva neprestano. To prav rad verjamem, da ga imajo v najemu, zato se pa nam ne prikaže, sem si mislil, da nekje že mora biti. Če se pa melo prikaže tudi pri nas, je pa tako mrzlo, da nimaš prav sobene koristi od njega.

Torej pošiljamo Strnenovim najtoplejše pozdrave in jim želim vselej božične praznike. Želim pa, da bi mi poslali tudi naslov, da bi jim tudi jaz kakšno kartico poslal iz naših mrzlih, zimskih krajev iz našega Hubbard Rd. Pozdrav vsem čitateljem.

Frank Leskovic.

Otročnica je trpela polnih pet dni

(Nadaljevanje s 1 strani)
sem še vedno tistih mislih, kot sem bil pred dvema leti in še vedno trdim, da sem kot katoličan zagovarjal dobro stvar.

Urednik Enakopravnosti je takrat imenoval španske nacionaliste, ki so se borili za to, da po mandrajo Stalinov načrt po gospodstvu v Španiji, za golazen. No, tista "golazen" je pokazala rdečemu elementu pot iz Španije in Stalinu je spodletelo, da bi prišel od Španije preko vse ostale Evrope. Kar se mu ni posrečilo takrat, se mu bo morda zdaj, ko se je zvezal s Hitlerjem. Lepega brata imate, vi stalinovci, da se greste bratit z največjim sovražnikom slovanstva!

Glede druge opazke v "E," naj se rajši pridružim ameriški demokraciji nego fašizmu, naj povem tole. Vsak pošten človek ve, ki me pozna, da jaz nisem bil fašist in ne bom. Kar se tiče moje ameriške demokracije, pa naj ve urednik "E," da sem bil jaz že ameriški demokrat, ko on še vedel ni, kaj je ameriški demokratizem. Šest in trideset let sem ameriški državljani, vedno pristaš demokratske stranke in ne kaka švigašvaga, ki je enkrat pri tej, potem pri drugi stranki, kot je to delala prav "E" vsa svoja leta, odkar obstoja. Pa boste vi mene učili ameriške demokracije, ki vam je za vzor ruski boljševizem, ki vam je celo Prosveta očitala, da ste delali propagando za komuniste med našimi rojaki! Odkar je začela ameriška vlada stopati na prste komunistom, ste pa postali strašno vneta demokratje. Vediti pa, da vam nikdo ne verjame, da ste to iz prepričanja, ampak zato, ker mislite, da vam bo to neslo. Vi, ki ste pisali za Hooverja, za republikanske župane in bogve za kaj vse, boste mene učili ameriške demokracije! In prav ta urednik "E," ki je baje v tej deželi že blizu 30 let in je postal ameriški državljani šele pred par leti, bo učil mene ameriške demokracije, ki sem se je zavedal tako dobro, da sem postal državljani že pred 36 leti.

Naj pride urednik "E" enkrat k meni in mu bom pokazal cele kopice zahvalnih pisem, ki sem jih dobil od ameriške vlade radi mojega dela za ameriško demokracijo v času prve svetovne vojne. Potem bo videl, kdo se zaveča ameriške demokracije.

Kakor rečeno, zelo sem vesel, da je "E" priobčila tisti moj dopis. Bodo vsaj ljudje videli, kaj sem takrat pisal. Če sem se takrat pognal za katoliško Španijo, si še danes štejem v čast. Večkrat so mi že grozili, da imajo spravljen nek dopis, ki ga bodo objavili, če jim ne bom pokoren. Nisem se jih ustrašil, nisem jih prosil, naj ga ne priobčijo, ker sem se zavedal, da sem vedno pisal to, za kar stojim. Delali so prav po načinu črnokavarijev, ki se polastijo kakih listin in potem grozijo z javnostjo, če se jim žrtve ne poda.

In kaj ste s tem dosegli? Nič drugega kot to, da narod zdaj vidi, da sem bil vedno to, za kar se izdajam, namreč mož katoliškega prepričanja, česar se ne bojim povedati, pa se tudi ne potajiti. Kot rečeno, sem "E" zelo hvaležen za priobčitev tistega dopisa. Hvaležen sem jim, da so dopis tako skrbno hranili več kot dve leti, ker bi ga bilo pač škoda, če bi bil zletel v uredniški koš. Prosim vas še enkrat, priobčite še druge moje dopise, če jih morda hranite. Prvič vam morda jemljejo prostor v vaših predalcih, drugič bi bila pa res škoda, če bi jih ne brali tudi vaših naročniki.

To je moj odgovor na treskanje in bombardiranje zadnji teden, da je res čudež, če sem šel in pri najboljsem zdravju pri vsem tem torpediranju na mojo

skromno osebo. Uradništvo "E" mi je s tem napravilo veliko reklamo, za kar sem jim iz srca hvaležen. Ne vem, kako vam bi povrnil to uslugo. Povejte sami, kaj bi radi! Če bi vam poslal enega mojih lepih stenskih kalendarjev, bo morda premalo, kaj?

K sklepu še enkrat opozarjam tiste, ki niste naročeni na Enakopravnost, da si preskrbijo list od zadnje sobote. Boste videli, kako lep dopis sem napisal pred dvema letoma. Tisti pa, ki ste že kdaj poslali kak dopis v Enakopravnost, in ni bil še priobčen, ne obupajte. Bodo vsi prišli na vrsto, kot je prišel moj. Morda šele čez deset ali več let, enkrat pa gotovo.

Ker se z urednikom Enakopravnosti najbrže ne bova sešla pred prazniki, mu tem potom želim vesele in zadovoljne božične praznike. Naj jih prebije v sladki zavesti, da je storil Tonetu Grdini zelo veliko uslugo in še večjo reklamo s tistim dopisom. Ker najbrže ne bo šel v cerkev, da bi slišal ono našo večno lepo sveta noč, blažena noč in pa blagovest mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje, mu to iz srca želim jaz. Zdaj, ko ga ne straši več tisti moj dopis, bo tudi urednik "E" gotovo zadobil pokoj in mir v svojem srcu, česar je zelo potreben.

Čudodelni oltar, ki je spet v Nemčiji

Iz Berlina poročajo: Isenburški oltar, ena najsvetostejših cerkvenih starinskih dragocenosti, kar jih ima Nemčija, oltar, ki ga je ljudstvo stoletja smatralo za čudodelnega, je zdaj spet v nemških rokah. V začetku svetovne vojne so tedanje nemške oblasti odstranile ta oltar iz Alzacije, da bi to zgodovinsko dragoceno zavarovale pred morebitnimi poškodbami v vojnem času. Ko pa je bila zdaj Alzacija priključena nemškemu rajhu, je ostalo v nemških rokah spet tudi to čudovito delo stare slikarske umetnosti. Vsako leto je romalo na tisoče in tisoče ljudi v Kolmar pred ta oltar, prvi kot romarji, drugi pa zopet samo zato, da so lahko občudovali starinsko umetnost. Eden največjih nemških delavcev na polju umetnostne zgodovine je pri neki priliki zapisal: "Kogar to delo ne more ganiti, ne zasluži, da bi se imenoval človek."

Do pred kratkim je prevladovalo mnenje, da je ta čudoviti oltar izdelal Matija Grunwald. Zdaj pa so na podlagi znanstvenih raziskovanj ugotovili, da Matija Grunwald sploh ni nikdar živel, vsaj ne kot umetnik ne, in da je oltar delo Matije Neidhardta iz Wurzburga.

Učenci o koncu sveta

Učili smo se, da se zemlja zavrti v 24 urah enkrat okrog svoje osi. V zadnjem času pa dokazujejo nekateri učenci (ne vsi!) da se je vrтела naša zemlja v prastari dobi veliko hitreje in da se je zasukala okoli osi v 4 do 5 urah, tako da sta noč in dan trajala le po dobri dve uri. Na tej podlagi trde, da je vrtenje naše zemlje vedno počasnejše in da se zaradi tega daljšata dan in pa noč. Učenci E. Brown celo zatrjuje, da se je hitrost zemlje v zadnjem stoletju zmanjšala kar za 30 sekund, radi česar se je podaljšal dan za pol minute. Počasnejše vrtenje zemlje bi nam po tem takim podaljševalo dneve in noči in sicer vsakih sto let za 30 sekund. Kaj sledi iz tega? V daljni bodočnosti bi se lahko ustavilo vrtenje naše zemlje in nekateri kraji bi imeli večer dan, drugi pa zopet večno noč. Na svetu bi ne bilo nobene spremembe. Na eni strani zemeljske krogle bi pripekala silna sončna vročina, na drugi pa bi vladal večer led in mraz. Po gornjih računih bi se

to zgodilo čez 300.000 let. Najnovejša raziskavanja pa pravijo, da pojava hitrost vrtenja naše zemlje vsakih sto let baje samo za eno desetinko sekunde. Zato ne bodimo v skrbeh za naše življenje in življenje daljnih naših potomcev!

Nadalje zatrjujejo učenci, da pojava tudi hitrost sončne svetlobe, ki napravi v eni sekundi tristo tisoč kilometrov dolga pot. Baje pojava svetlobna hitrost v sekundi za 500 do 700 kilometrov, zato bi znašala na sekundo samo 299.800 km. Če bi šlo to pojemanje hitrosti na dno naprej, tedaj bi svetloba ne imela po 80.000 letih nobene hitrosti več in svet bi bil brez sončne svetlobe in toplote, kar bi imelo za posledico smrt vsega življenja na naši zemlji. Vsi sklepi o koncu sveta pa so seveda samo šele ugibanja učencev jakov!

Če verjamete al' pa ne

Kdor ne verjame lovskim izjavam, naj se previdno umakne s poti, kadar vidi prihajati koga našega jagra. Komaj boste namreč skupaj, bo lovec napeljal pogovor na srne in rekel: "Ja, kaj takega se mi pa ni primerilo, kot letos." In potem bo pripovedoval na dolgo in široko toliko časa, dokler ga ne kdo voljan poslušati. Čudno, da se ravno na lovu pripeti toliko izrednih slučajev, ki če niso dovolj "izredni," jih izvanredni lovci sami.

Ampak kar je res je pa to, da če se pripete na lovu, ki bi človek nikdar ne pričakoval, da verjame jih le tisti, ki je že kdaj metaforil po gozdu. Pa se vse izmišljene, da si da nekateri prav vidno otipati lepo pribiti na steno.

Recimo, tukajle bom eno povdal, na katero prisega avtor vsemi štirimi. Boste videli, če res nekaj posebnega.

"Stal sem ob debeli smreki, oprezaval za srnjaki," pripoveduje Christ Mandel. "Okrog mene je pel severnjak svojo pesem, v nosu je začel žvižgati gnezdo ščinkavec, v očeh se začeli nabirati ledeni brblji. Koncem prstov v debelih gavicah so se pa pričeli zbirati mravljinci k parademarsu in sem začel delati zaobljube, da v petih minutah poborem v tem sem začel delati zaobljube, ko, ko stopi izza grma prelesrnica. Kot mlada gospodična, prestavljala svoje nožice."

"Dobro jutro sem ji v misli voščil in pomeril nanjo, da bi rešil vsega hudega tega sveta. Pa predno morem pritisniti na petelina, zaslišim za mojim hrbtom nek šum. Odneham s petelina in se obrnem, da vidim, kdo trka na zadnja vrata. Kdo bil? I, kdo neki! Strašno srnjak, ki je šel naravnost proti meni. Menda je vso noč v sanjah, da me ni zagledal z avtohal."

"Kaj bi? Ali bi srno, ali bi njaka? No, najprej si je trgal zavarovati hrbet. Tako je tudi Hitler, predno je udaril zahod in je Stalinu dal za polno da ne bo kaj ongavil. Zato se jaz sunkoma okrenem, binko pritisnem k licu, tres srnjak je poskočil, se čudoma čudil toplemu pozdravu, pet se je pa vsedel v sneg. "Boš vedel ljudi zalezuje sem rekel, se obrnil in zopet meril puško, da še srnico potolim s svinčeno. Gledam, dim se svinčeno. Gledam, lim oči, pa ne vidim drugega nekega belega, ki mi vdrno v pozdrav. Bil je to srnin in njegova lastnica je bila že gostim grmovjem. Adijo zdrava ostani, sem zaklical, njo in se obrnil do srnjaka, nehoti odkupil s svojim streljem svobodo svoji družici."

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

V primeri s tako res sijajno neznostjo je bila moja, v nekajeno platno zavita osebnost, ki je bila vse prej potepuška in laška, ko pa priročljiva. Zato nisem več čudil, da me je moj domo mislil vreči čez prag, in prav nič se tudi nisem bledel, da si je haciendero začenjati pogladil črno brado s črno negovano roko pa rado in obenem nevoljno nasrbovri ter povedal — bolj sam sebi ko meni:

"Napovedali so mi knjigovodstvo — in kdo je vstopil? Človek, ki je taki službi v vsakem kos, don Timoteo!" sem s poudarkom segel v besedo.

Njegov naduti in zabuhli "se-Adolfo" je lahko bil sirov nevljuden, ni me mogel razumeti. Hacienderu pa nevljuden nisem smel dovoliti. Že zame, ker bi si bil pokvaril ves obraz, bogati haciendero se ni kar takole ugnati. Posmeh prestrašeno je dvignil glavo in dejal s porogljivim naglasom:

"Ah —! Občutljivi smo —! Pa smo prav za prav —! Ali pa me je nagovoril —? Ali ne naj kazal užaljenega?"

Ni bil videti bahač, prej je bil podoben dobrodušnemu pošastu, ki bi se rad nekoliko po- navadnim, siromašnim mekom.

"Mnogo smo, o čemer niti sluh, senor Timoteo!" sem mu tudi posmehljivo. "In lah-ko se zgodi, da bom za vas zelo vna in potrebna osebnost. Za- lahko čestitate, da sem vas klical!"

"Nasmejati se je. Celo —! Smo morebiti ce- prinesli novico, da je don Ti- teo Pruchillo izvoljen za me- tega vladarja —?"

"Nasprotno —! Prišel sem z- meo, da najbrž v najkrajšem ne bode več niti vladar haciende."

"Molce me je veselo nasmejalo. Lepo —! Imenitno —!"

"Edel je in pokazal na stol po- bebe."

"Sedimo! Zakaj pa me mis- moji maloštevilni podaniki ni s prestola?"

"To vam že se povem. Poglej- prosim, predvsem moje pa- je!"

"Al sem mu potni list, potrjen mehiškega konzula v San- enciscu."

"Ko ga je prebral je izginila smehljivost z njegovega ob- rca."

"Rnil mi je potni list. Ni seveda nikakega dvoma," dejal, "da je tale potni list va- last —?"

"Primerjajte, prosim, popis osebnosti s človekom, ki se- pred vami!"

"Sem že videl, da se ujema, se- ampak čemu ste prav za prav- ali? Zakaj ste se dali napove- niti kot knjigovodja?"

"Ker mi je Melton obljubil ta- službo."

"O tem ne vem nič. Knjigovo- vobče ne potrebujem. Tiste- nenkostne vpise, ki so potre- v mojem gospodarstvu, opravl- na lastnoročno."

"To sem si seveda tudi sam- nil."

"No, — čemu pa ste potem- ali?"

"Gotovo ne brez tehničnih vzro- ov. In zato vas moram nujno- viti, smatrajte vso zadevo za- go go zaupno!"

"Spet se je posmehljivo pres-- ali."

"Vaše besede donijo že kar- vnostno —! Prav kot bi mi- ali nevarnost —!"

"Prepričan sem, da vam pre- nudi Timoteo!"

"Res —? Torej pa le kar na-

Italijanske želje v Afriki in Aziji

Že tedaj, ko se je Italija vojskovala z Abesinci, se je posluževala v bojih na suhem po veliki večini askarskih domačin- skih čet, ki so se dobro obnesle pred vsem zaradi tega, ker po- znajo tamkajšnji svet in so se že davno prilagodili tudi vre- menskim razmeram, ki vladajo tam. Italija je pri tem dobro računala. Ni nobenega dvoma, da se tudi v sedanji vojni vojskuje askarski domačini na italijanskih posestvih v Afriki.

Egipt je tista pokrajina v Afriki, ki so ji Italijani v sedanji vojni posvetili morda največ- jo pozornost. Dobro se zave- dajo, da tu lahko največ škodu- jejo svoji sovražnici Angliji. Italijanska vojska ne stoji samo ob zahodni egiptovski meji, pač pa tudi na južni, v Abe- siniji, saj neprestano beremo o italijanskih napadih od te strani. Italijani so v abesinski vojni osvojili tudi pokrajino okoli jezera Tana, ki je za Egipt še prav posebnega pomena. Tisti, ki ima v svojih rokah to jeze- ro, lahko ogroža egiptovsko poljedelstvo, ker ima možnost usmeriti Nil drugam. Predvsem stremi Italija menda za tem, da bi si osvojila severni del angle- ško-egiptskega Sudana in na ta način spojila ozemlje Libije z Abesinijo. Ob libijski-egiptski meji so, kakor pravijo italijan- ska poročila, zbrani močni vo- jaški oddelki. Egipt se danes še ne vojskuje in zato ni nič čudnega, če so Egipčani z an- gleško pomočjo lahko organi- zirali obrambo, ki vsaj v neki meri spominja na utrdbe na ev- ropških zahodnih bojiščih, če- prav je popolnoma drugače zgrajena.

Italija želi postati zaščitnica Arabcev in se zato po svojih fašističnih organizacijah, ki jih ima med priseljenimi Italijani ob vzhodnih obalah Sredozem- skega morja, prizadeva, kako bi pridobila arabsko prebival- stvo za fašistično stvar.

Italijani so številčno in kul- turno najmočnejši tujci v Egiptu. Vojaško pomorsko opori- šče Aleksandrija je delno v ro- kah italijanskih gospodarstven-ikov, ki jim od časa do časa pomagajo tudi številni Grki. Kljub temu pa niso dosegli fa- šistične organizacije pomemb- nih uspehov med domačini v Egiptu, čeprav so nekatere egiptovske stranke prevzele tu- pa tam to ali ono iz fašistične- ga programa.

Drugače je v Siriji in v Pale- stini, ki nista tako samostojni državi kot Egipt. Tam so ime- li italijanski priseljenici kot no- sitelji fašizma med Arabci že precej uspeha.

Ni dvoma, da je za Italijo do- sti večjega pomena, če more učinkovito vplivati na egiptsko javno življenje, kajti Italija trdno upa, da bo nekoč zago- spodovala nad Egiptom, ali pa da bi z Angleži vsaj del arabs- ke last nad Sueškim prekopom in Rdečim morjem. Če pomisli- mo tudi na to, nam postane se- danja italijanska vojna v Afri- ki morda bolj jasna.

Svojčas je pokojni italijan- ski maršal Balbo pri neki pri- ložnosti dejal v Tripolisu pred arabskimi poglavarji, da Itali- ja lahko uresniči vsaj del arabs- kega programa. Glavni cilj, za katerim teže Arabci, pa je ustanovitev samostojne arabske države, ki bi segala od Sredo- zemskega morja do Indijskega oceana in od Sueškega prekopa do Perzije. To področje bi bi- lo vsekakor dosti obširnejše kot pa Arabski polotok. Res se morda zdi, da bi Italija mogla

pomagati Arabcem, ker da sa- ma ni prizadeta na tem ozem- lju. Italijanska prizadevanja v Jemenu ter v Omanu, kakor tudi pogajanja z Ibn Saudom, do katerih je prišlo pred nekaj leti, in končno zgraditev itali- janskih postojank ob Rdečem morju na Arabski strani, pa ja- sno dokazujejo, v katero smer gre italijanska politika na tem področju. Sicer pa so ta itali- janska prizadevanja čisto raz- umljiva, če upoštevamo, da ima Italija ob Rdečem morju velike kolonije, ki jih hoče na vsak način zavarovati. Rada bi zaščitila pred vsem pot do svojih pristanišč Asaba in Ma- saue. Poleg tega pa bi Italija, če se ji posreči stopiti na obal Arabskega polotoka, lahko o- grožala tudi angleška oporišča v Adenu, na otoku Sokotri in francoski Džibuti, ki je marša- lu Petainu odrekol pokorščino.

Neki nemški časnikar je za- pisal tudi značilne besede: "Če bi Italija zavzela Aden, bi bilo doseženo popolno ravnotežje. V tem primeru bi se Italija od- povedala Suez, kajti s posest- vijo Adena bi lahko zadržala angleške ladje, ki bi hotele v južni del Rdečega morja in da- lje v Indijski ocean, seveda v primeru, če n. pr. Angleži ne bi dovolili italijanskim ladjam proste poti skozi Sueški pre- kop."

Nemci poudarjajo svoje pre- pričanje, da bi takšna razdeli- tev najvažnejših oporišč v tem delu sveta olajšala položaj tu- di na Sredozemskem morju.

Stare in najsodobnejše utrdbe

Okrog tega naravnega preko- pa med Evropo in Azijo so bile vedno trdnjave. Sledovi utrdb na dardanelških obalah vodijo

v sivo pretlost. V zadnjih le- tih je zgradila Turčija najmo- dernejše utrdbe. Na polotoku Galipoli, ki leži na severni, ev- ropski strani, kjer so bili v sve- totni vojni hudi boji, je že na- rava sama poskrbela za obram- bo. Strme in visoke obale, ki so dobile še okrogle stolpe s tež- kimi topovi, morejo v polni me- ri zaščititi dostop k tej ožini z boka. Evropska in maloazijska obala, ki tvori nekak zid ob dardanelški ožini, imata že na njenem čelu dva silna stražar- ja, Kap Hele in Kum Kale.

Te dve utrdbi spadata med najsodobnejše in najmočnejše sploh. Na galipolskem grebe- nu okrog Kapa Hele je kakih 20 utrdb, Kap Hele sam pa ima 13 najtežjih obalnih topov. Na sosednji strani pa je Kum Kale z enajstimi podobnimi topovi. Vzhodno so 4 močne trdnjave, galipolsko stran pa varuje še 28 različnih utrdb na kraju, kjer je ožina najširša (7200 m). Tu bi sovražnika pred de- setimi polji min pričakoval del- turške vojne mornarice, v prvi vrsti nekaj podmornic. Tudi najmočnejši nasprotnik se ne bi mogel prebiti skozi dvojni pas utrdb (20 jih je na malo- azijski strani), obalnih baterij (na vsaki strani okrog 30 to- pov) in min do najširše ožine (1000 metrov) med Kild Baro in Čanko. Od tu pa se veriga utrdb vleče na obalah Farmar- skega morja do širine Nagare. Čeprav se morda zdi, da je vsa ta obramba naperjena pro- ti sovražniku iz zunanje, egejs- ke strani, ne smemo pozabiti, da tudi vhod iz črnomoške strani ni zavarovan že pred sa- mim Carigradom. Štiri velika polja min zapirajo pristop k Carigradu, cela vrsta prenov- ljenih utrdb na azijski in ev- ropski obali bi skušalo prepre- čiti vdor ruske vojne mornari- ce v Marmarsko morje. Po ne- katerih virih ima Rusija zdaj v Črnem morju okrog 150.000 ton brodovja s 100 podmorni- cami.

Dardanele se zde res skoro nezavzetne. Vendar je rekel francoski admiral Darlan pred tremi leti, da ni na svetu trdn- jave, ki bi bila nezavzetna, če so njena obrambna sredstva šibka. To je bilo v polni meri tudi dokazano v sedanji vojni. Za uspešno obrambo Dardanel bi bila potrebna večja morna- rica kakor jo ima Turčija in več protiletalskih topov, kot jih ima vsa turška protiletalska obramba.

IZ DOMOVINE

—S kolesom v smrt. Iz Pod- turna pri Dolenjskih Toplicah se je ono nedeljo zvečer večja družba kmečkih fantov in de- klet iz Podturna in okolice na kolesih vračala domov. Z nji- mi so bili Albina Fabjanova, njen brat Karel in 23 letni Jo- že Avguštin. Ker Albina ni imela kolesa, jo je Avguštin vzel na svoje. Nastopala je te- ma in kolesarji so imeli slab razgled po cesti. Ko so prišli do ovinka, je Avguštinovo kolo udarilo ob debel kamen kraj ceste. Fabjanovo, ki je sedela spredaj je vrglo preko krmila in cestnega roba, da je priletela z vso silo na pot, ki teče spodaj, kjer je mrtva obležala s prebito lobanjo, da so možgani brizg- nili na vse strani. Po čudnem naključju se Avguštinu ni zgo- dilo nič hudega.

—Novo hišo ji je zažgal. V Leskovcu pri Pragerskem je zgorela še ne čisto dograjena hiša posestnice Marije Sorša- kove. Orožniki so osumili nje- nega sosedu, da je podtaknil požar, in ga aretirali. Soršako- va se z njim ni razumela in je imela z njim nevšečnosti. Ome- njeni sosed je sam že trikrat pogorel. Poleg tega pa so po- goreli že trije posestniki, pri katerih je hranil svoje seno, ka- tero je imel zavarovano. Niko- li pa se mu ni dalo nič dokaza-

ti. Zdaj so ga vtaknili v za- por, da se preiskava nemoteno izvede.

—Izdajal se je za študenta. Pred dnevi se je z lahkimi kov- čegom v roki javil pri poštal- skih baroncih Hildi in Izi Wol- kenspergov mlad mož. Pred- stavljal se je za študenta Tonija Jelaska. Vstop v grad mu je bil odprt. Jelasko se je v gra- du počutil docela domače. Za- jed in pijačo mu niso računali niti beliča. Tako je minilo ne- kaj dni. Kdo ve, koliko časa bi ostala zadeva kar tako, če bi mu ne bilo vljudno namignje- no, da bi si nemara svoje biva- nje na Gorenjskem kako pre- uredil. Zavaljo tega je Jela- sko zapustil Wolkenspergov grad. Z njim je šel tudi kov- čeg. Mož je dejal, da odhaja v Zagreb. Ni pa še dobro od- nesel pet, ko je ženica, ki mu je nesla kovčeg na postajo, vede- la povedati, kako je bil težak. Nekaj ni bilo v redu. Ob priho- du je bil kovčeg lahak, ob odho- du težak. Pa se je vsa reč le hitro razjasnila. Pri Wolken- spergovih so brž opazili, da so izginili boa, več steklenic me- zge, zlat ščipalnik pokojnega barona, zlat prstan, nekaj go- tovine in druge reči, kar je bil stlačil žepar Andrijašević iz Splita, kajti to je njegovo pra- vo ime, v svoj kovčeg. Tz Škof- je Loke so nemudno opozorili upravo policije v Ljubljani nanj. No, in v Ljubljani so ne- pridiprava prišli ter mu vzeli plen. Andrijašević, ki je znan tat, bo znova sedel.

—Velik vlom v Slovenjem Gradcu. V nedavni noči so nez- nanci vlomili v gostilniške pro- store pri Golobu, katere sta še le pred kratkim prevzeli ga. Tišlerjeva in gđ. Greinova. Vlomilci so odnesli večjo koli- čino masti, gnjati, sardin in kruha in fotografski aparat. Mladi gostilničarki, ki sta šele začelnici, trpita veliko škodo. Zadevo preiskuje orožništvo.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

MALI OGLASI

Križman Market

6030 St. Clair Ave.

Sveži parklji in kosti, ft. . . 5c

Sveži vampi, 2 funta . . . 15c

Suha rebra, 2 funta . . . 25c

Meso za juho, 2 funta . . . 25c

Imamo najboljšo domače suhe klobase in

želedece, funt . . . 25c

Riževe in krvave klobase, 6 za . . . 25c

Za praznike bomo imeli ve- liko zalogo domačega suhega mesa. Odjemalci izven mesta pošljite svoja naročila pravo- časno in vam garantiramo to- čno postrežbo.

Hiša naprodaj

Hiša za 2 družini, 6 sob spo- daj in 6 zgorej; 7605 Aberdeen Ave. Za več podrobnosti vpra- šajte

F. J. Turk

La Salle Realty

878 E. 185th St.

IVanhoe 6668. Kenmore 3153

Hiša je v najemu, zato ne narlegujte ljudi, predno ste se posvetovali z nami.

Stanovanje se odda

obstoječe iz 7 sob, furnez in ga- raža; vse na novo dekorirano. Vpraša se na 19811 Kewanee Ave. (290)

Soba se odda

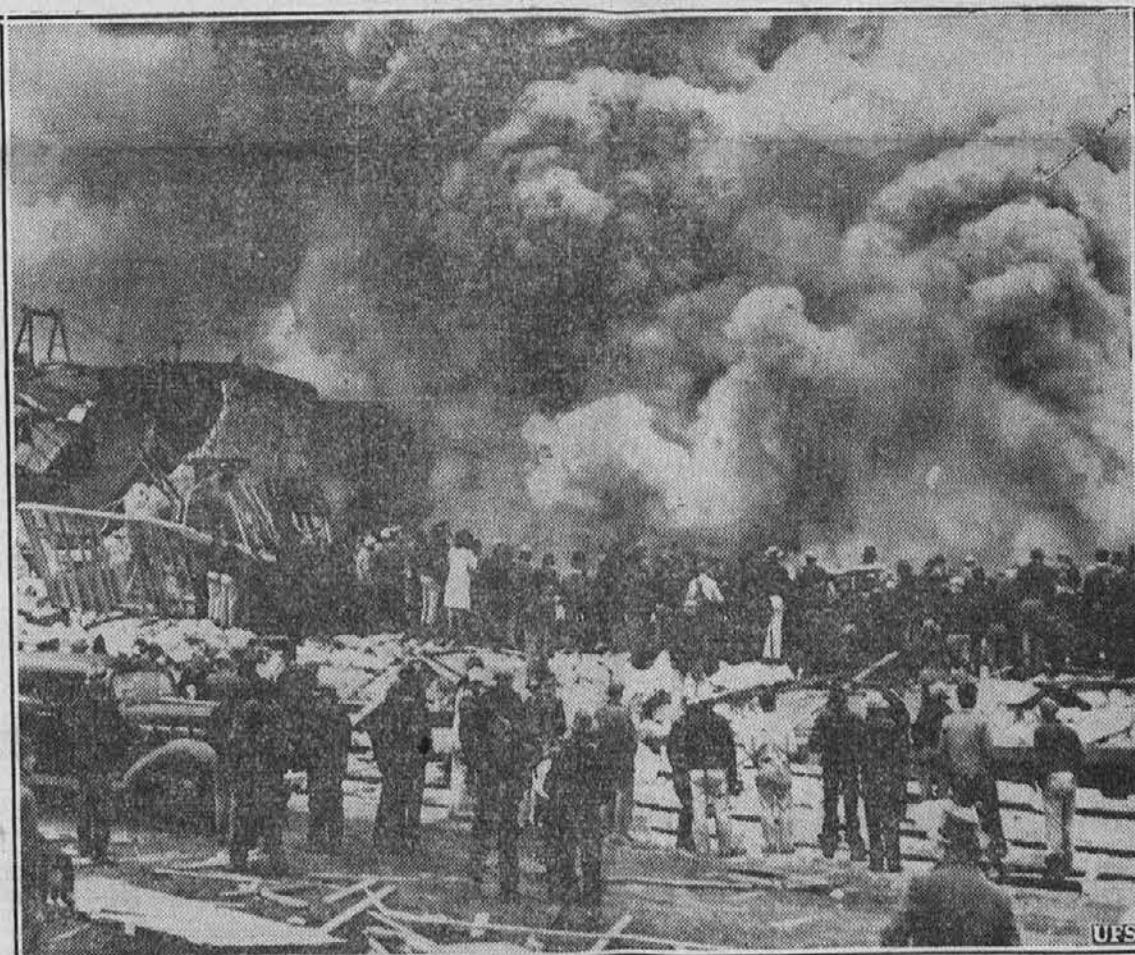
s hrano ali brez. Vpraša se na 1081 E. 68. St. (290)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje, obstoječe iz 3 sob, kopališča in kleti. Vpra- šajte na 1096 E. 67. St. (290)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
ST. CLAIR AVE.
HAnderson 2978

Velika razstrelba v Toppenish, Wash., je zahtevala sedem človeških žrtev, 20 oseb pa je bilo ranjenih. Slika nam kaže silni požar in posledice te strašne razstrelbe. Vsaka pomoč delavcem, ki so bili zajeti med razvalinami, je bila nemogoča. Vzrok te razstrel- be je bil uhajajoči plin.

Slika nam kaže kako pristranskega sprejema je bil deležen v Mehiki naš novoizvoljeni podpredsednik Wallace, ki je zastopal Zed. državo o zaprisegi novega mehiškega predsed- nika v Mexico City.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Drugače pa ni bil ni ti pogledal nobene ženske — vsaj tako ne. To sam ve — z Norvežanko, in zraven se enakorodno — ne, nikdar več bi ne našel miru v svojem scu, če bi prevaral Kristino. Ampak ta pot na jug, s tole na krovu — ta bi mu pač utegnili postati nevarna.

Nekoliko je pomagalo to, da so spetoma imeli večidel viharno vreme, tako da je imel vse drugačnega posla, kot pa da bi se šalil z gospo. V Dynoyu je moral zapeljati v zavetje in več dni čakati. In medtem ko so bili tam zasidrani, se je zgodilo nekaj takega, kar je imelo za posledico, da se mu je gospa

SANTA CLAUS

bo pri nas od sedaj pa do božiča. Bo razdal vsakovrstna darila za matere, očete, za brate in sestre ter prijatelje. Vsakovrstnega blaga imamo veliko izbero, vse kar se potrebuje pri hiši: zastore, deke, kovrte in vse drugo.

Lepe suknje, obleke, spodnje perilo vse vrste, za žene in dekleta. Ravno tako tudi za otroke suknje in obleke, kape in klobuke, za moške in fante lepe srajce, kravate, nogavice in spodnje perilo. Enako tudi za male fante.

Pridite in izberite. Plačate nekaj malega na račun, mi vam pa lepo zavijemo in spravimo za vas, da vzamete, kadar potrebujete.

Se vam toplo priporočamo,
ANZLOVAR'S
vogal 62. St. in St. Clair

ZENITH

1941 RADIO

TABLE MODELS

THAT SUIT THE
Eye-Ear-Purse

• This beautiful table model gives you the utmost in musical enjoyment.

• Its convenience, cost and appearance make this the ideal table model.

• Here's the table model answer to your complete listening enjoyment.

Veliko popusta dobite za vaš stari radio. Plačate lahko samo \$1.00 na teden.
NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185 St.

JOHN SUSNIK, JERRY BOHINC, lastnika.

ONLY ZENITH HAS THE RADIORGAN

Sunniva jela dozdevati dokaj manj zapeljiva.

Erlend in Ulf sta z nekaterimi hlapeci spala v isti kajuti, v kateri je ležala Sunniva s svojimi deklami. Nekega jutra je bil sam v kajuti in gospa še ni bila vstala. Poklicala ga je ter mu rekla, da je zgubila v postelji zlat prstan. Moral je k njej, da bi ji pomagal iskati — lezla je na kolenih po postelji in je bila v sami srajci. Vedno znova sta se obračala drug k drugemu in vselej se jima je v očeh zaiskril nekakšen tatinski smehljaj. Potem pa je stegnila roko po njem — Res, tudi on sam se ni preveč dostojno vedel, čas in kraj nista napeljevala k temu — ampak ona se mu je tako nesramno ponujala, da se je iznenada čisto ohladil. Ves rdeč od sramu, da je kar gorel, je obrnil hrbet temu obrazu, ki se je razlezel od smeha in objestnosti; brez vsake pretveze se je iztrgal in odšel ven. Nato je poslal dekle, da so šle k svoji gospodarici.

Ne, hudiča vendar, saj ni mlada podgana, ki se da ujeti v posteljni slami! Zapeljati, že prav — a dati se zapeljivati, to je nekaj drugega. Vendar pa se je moral tudi smejeti — popihal jo je bil od lepe ženske kakor tisti egiptovski Jožef. Da, da, kaj se vse ne dogaja na morju in tudi na kopnem.

Ne, gospa Sunniva — O, moral je misliti nanjo — nanjo, katere srce pozna. Šla je, da se sestane z njim v prenočišču za popotne vojščake — in prišla je bila tako sramežljivo in dostojanstveno kakor devica kraljevega rodu, ki gre k maši. V zgodovih in skednjih je bila njegova, Bog mu odpusti, pozabil je bil na njeno rodbino in poštenje; ona je bila na vse to radi njega pozabila, da bi pa to zavržla, tega ni mogla. Njen rod se je oglašal v njej, celo kadar ni na to mislila.

Bog te blagoslovi, Kristina moja — meni pa naj Bog pomaga; zvestoba, ki sem ti jo bil na skrivaj in pred cerkvenimi vrati obetal, hočem držati, ali pa naj se ne imenujem moža. Tako je.

Pri Yrjaru je potem spravil gospo Sunnivo na kopno, imela je tam sorodnike. Najlepše je bilo to, da tudi ona ni bila videti kdo ve kaj huda, ko sta se razstajala. Bilo je čisto odveč, da je izpočetka povešal glavo in strmel predse kakor menih — kesneje sta se še mnogo šalila in kratkočastila. Za slovo je podelil gospe več dragocenih kosov krzna za plašč, in obljubil mu je, da jo bo smel v njem videti. Saj se bosta nemara tu ali tam vendar še kdaj srečala. Ubožica, njen mož ni bil več mlad in poleg tega malce bolehen —

Erlend pa se je čutil srečnega, ker se vrača domov k svoji ženi, ne da bi ji moral kaj prikrivati, in bil je ponosen na svojo stanovitnost, ki je prestala preizkušnjo. In bil je ves zmeden in vrtoglav od hrepenenja po Kristini — saj je vendarle najslajša in najlepša roža in lilija — in njegova!

Kristina je bila spodaj pri fjordu, da bi sprejela Erlenda, ko je pristal pri Birgisiu. Ribiči so bili prinesli na Vigg vest, da so videli Margygre tam zunaj pri Yrjaru. Kristina je imela s seboj oba starejša sinova in Margreto, doma na Husabyju pa je bilo vse pripravljeno za gostijo s prijatelji in sorodniki, s katerimi naj bi se proslavila Erlendova vrnitev.

dova vrnitev.

Kristina je bila postala tako lepa, da je Erlendu zastala sapa, ko jo je zagledal. Bila je pa vendar spremenjena. Dekliški čar, ki je poprej tudi še po vsakem prestatem porodu trepetal nad njo — vse, kar je bilo pod žensko arbo nežnega, slabotnega, samostanskega — je bilo zdaj izginilo. Bila je mlada, cvetoča žena in mati. Lica so ji oblo in sveže blestela med belima koncema platnene avbe, grudi so ji bile visoke in napete pod verižami in zaponkami, ki so se bliskale na njih. Boki so se bolj široko in mehko okrogili pod pasom za ključce in pozlačenim tokom za škjarje in nož. Da, da, le še lepša je postala — nič več ni bilo videti, da bi mu jo mogli tako lahko odpeljati v nebesa kot nekoč. Celu njene velike, ozke roke so bile postale bolj polne in bele.

Prenočili so na Viggu v hiši tamošnjega opata. Ko sta drugo jutro odrinila proti domu, je jezdila z njim na gostijo na Husabyju mlada, rožnata in vesela Kristina, nežna in brezmočna od sreče.

Bilo je toliko resnih reči, o katerih bi se bila morala porazgovoriti s svojim možem po njegovem povratku: tisoč reči o otrocih, skrb za Margreto, potem njeni načrti, kako bi znova spravila gospodarstvo na noge. Toda v omotici veselice je vse to splahnelo.

Pohajala sta od gostije do gostije in Kristina ga je spremljala, kadar je jezdil po deželi kot kraljevi namestnik. Erlend je imel zdaj na Husabyju še več ljudi, prihajali in odhajali so sli

z dopisi med njim in njegovimi poverjeniki in zaupniki. Erlend je bil zmerom dobre volje in objosten, češ, on da ne bi bil dober za kraljevega namestnika — on, ki se je bil s svojo črepinjo že zaletel v malone sleherni deželno postavo in krščansko pravico? Teh stvari se človek kmalu nauči in jih ne pozabi lahko. Mož je bil lahkega in hitrega duha in v mladosti je bil v dobri šoli. Zdaj je prišlo to pri njem znova do veljave. Navdila se je, da je sam prebiral pisma, za pisarja pa si je bil najel nekega Islandca. Poprej je Erlend pritiskal svoj pečat pod vse, kar so mu bili drugi prebrali, in je le nerad pogledal kakšno pisano besedo — o tem se je morala prepričati Kristina zadnji dve leti, ko je pregledala vse, kar je ležalo v njegovih skrinjicah za pisma.

Zdaj jo je obšla taka lahkomišljenost, kakršne nikdar poprej ni poznala. Postala je bolj živahna in kadar je bila v družbi, ni toliko molčala — kajti čutila je, da je zdaj zelo lepa, poleg te-

ga pa je bila prvič po poroki docela zdrava in sveža. In zvečer, ko sta z Erlendom ležala na tuji postelji v podstrešni sobi na kakem večjem dvoru ali v kakšni kmetski hiši, sta se smejala, šepetala in se šalila iz ljudi, s katerimi sta se sestala, in iz novic, ki sta jih bila izvedela. Erlendovo govorjenje je bilo bolj neresno kot kdajkoli, in videti je bilo, da so ga imeli ljudje rajši kot kdaj poprej.

Opažala je to pri svojih lastnih otrocih — bili so kakor prevzeti od zanosu, kadar se je oče semtertja ukvarjal z njimi. Naakke in Bjorgulf sta se zdaj igrala samo še z loki, kopji in sekirami. Večkrat se je pripetilo, da se je oče med potjo čez dvorišče ustavil, ju nekaj časa gledal in ju poučil: "ne tako, sinko — tako moraš prijeti" — popravi prijem drobne pesti in naravnal prste. Tedaj so bili otroci od same vneme vsi iz sebe.

Starejša sinova sta bila nekoč živahna. Bjorgulf je bil največji in najmočnejši med njimi, bil je prav tako velik kot Naak-

kve, ki je bil poldrugo leto starejši in bolj rejen. Imel je močno kodraste, vranje črne lase, mali obraz je bil širok, pa vendar lep, oči modro črne. Nekega dne je Erlend zaskrbljeno vprašal mater, če ve, da Bjorgulf z enim očesom ne vidi dobro — da tudi čisto malo križem gleda. Kristina je bila mnenja, da ni nič na tem, da bo nemara že prešlo. Bilo je tako naneslo, da se je za tega otroka zmerom najmanj brigala — prišel je bil na svet ob času, ko je bila vsa izčr-

pana od skrbi za Naakkeveja, njim je pa tako hitro prišel na svet. Bil je najkrepkejši izmed otrok, gotovo tudi najbolj meten, a redkih besedi. Erlend je imel tega sina najrajši.

Čeprav se Erlend tega ni bil no zavedal, je imel nekaj zopet Naakkeveja, to pa zato, ker je fant nerodno prišel na svet, je bil krščen na ime njegovega očeta. Gaute pa spet ni bil bil kakor bi bilo njemu po volji.

(Dalje prihodnjič.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Mechno železni naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je previden s svetimi zakramenti za umirajočee za vedno preminul naš nadvse ljubljeni soprog in oče

Matija Mihelčič

Pokočnik je bil rojen 1. januarja, leta 1876 v vasi Roga pri Brod-Kupi. Preminul je dne 10. novembra ter bil pokopan iz August F. Svetkove kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališče dne 14. novembra.

Pokočnik je bil član društva V Boj, št. 53 SNPJ, društva Blejsko jezero, št. 27 SDZ in društva Washington, št. 32 ZSZ. Tukaj zapuša poleg močno žalujočee soproge, dveh sinov in štirih hčer več bližnjih sorodnikov.

V hvalnosti nas dolžnost veže, da se najlepše zahvalimo onim, ki so položili vence ob krti blagopokojnega kot tudi onim, ki so darovali za sv. maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše ter onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago.

Iskreno hvala Rev. J. Čelensnik za podelitev svetih zakramentov, opravljenjo zadušnico, spremstvo iz pogrebne kapele na pokopališče ter opravljenjo pogrebne obreda. Najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod August F. Svetek za najboljšo postrežbo, velike naklenjenost, tolažbo in lepo urejen pogreb.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo sorodniki, sosede in prijatelji za izdatno pomoč ob času največje žalosti in družini. Hvala lepa delavcem Nickel Plate Foundry za poklonjen dar ob smrti blagopokojnega.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega pokopati, so pri njem čuli, nas tolažili ali ga spremenili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so dobrega storiili ob času tuge in žalosti v družini.

Dragi soprog in ljubljeni oče! Veliko prežgodaj si se za vedno poslovil od nas in nas zapustil žalostne tvari za Tvojimi blagimi spomini. Rosno nam je oko in skeleča je rana v naših srcih, ko klečimo nad Tvojim grobom in k Bogu kličemo: "Daj našemu ljubljemu soprogu in dobrenu očetu večni počitek v tuji zemlji!"

Žalujoči ostali:
MARY MIHELČIČ, soproga.
ANTHONY in MATT, sinova.
ANTONIJA, poročena HREN; LOUISE, poročena KOCHMAN; MARY, poročena RAKAR, in JOSEPHINE, poročena VALETIC, hčere.
Cleveland, O., 10. decembra, 1940.

DR. ANTHONY SKUR, M. D.

naznanja cenjeni slovenski javnosti, da je preselil svoj urad na

483 E. 152nd St., vogal Daniel Ave.
Collinwood

Uradne ure: 1 do 4 popoldne; 7 do 9 zvečer, izveniši ob nedeljah in praznikih. Ob sredah od 1 do 4 popoldne; izredne ure po dogovoru.

Telefon v uradu: KENmore 3297.

Na domu: KENmore 3307.

Darila in igrače!

Izberite jih sedaj, dokler je naša zaloga popolna.

Pri nas dobite največjo zalogo

ELEKTRIČNIH DARIL

kakor tudi vsakovrstne električne dekoracije za vaš dom, za zunaj in znotraj hiše.

Naša zaloga IGRAČ, vsakovrstnih vozičkov, bicikljev itd. je ena največjih v tem kraju.

Pridite in oglejte si našo lepo zalogo. Cene so kakor po navadi vedno najnižje.

GRDINA HARDWARE

6127 St. Clair Ave.

ENdicott 9559

Trgovina bo odprta do božiča vsak dan od 8 zj. do 7. zv.

Tudi na Daljnem Vzhodu se vedno divja strašna vojna in tudi tukaj so na svojem razdejalnem delu smrtonosne bombe. Slika nam kaže prizor iz kitajskega glavnega mesta Chungking, katerega so obiskali japonski bombniki. Slika je poslala Madame China Kaishek in jo poslala v Ameriko medicinskemu oddelku v pomoč Kitajski.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podpora organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska

Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 47. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

K. S. K. Jednota ima nad 30,000 članov in članic v odraslem

in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega

obstanka nad \$7,400,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podpori

organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, ki

se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo-

lezni in clemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16

do 60 let; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruje se

lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo

razredu "AA" ali "BB." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je

nizek in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narašča. V

slučaju smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroka se

lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani iznos

izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00, \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na

teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarov-

vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo fin-

rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asse-

mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-

haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega

dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri

K. S. K. Jednoti, kot pravi mater v dvor in sirot. Če še nisi član ali

članica te mogoče in bogate podpirne organizacije, potrdi se in

pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti

društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva,

spadajočega k tej solventni katoliški podpori organizaciji, ustanov-

ite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za na-

daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSEF

ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.